

DECIZIA NR.DRc_7253___/18.03.2014_____2014

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. "X" S.R.L. IAȘI

înregistrată inițial la Agenția Națională de Administrare Fiscală
sub nr./**16.06.2005** și reînregistrată la Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Iași sub nr./**06.02.2014**

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, prin adresa nr./31.01.2014, înregistrată la instituția noastră sub nr./06.02.2014, asupra adresei nr./21.01.2014, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr./28.01.2014, prin care, Cabinetul Practician în Insolvență H, în calitate de administrare judiciar, solicită reluarea procedurii de soluționare a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L.**, cu sediul în municipiul Iași, str. nr. 78, jud. Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. J22/...../2003, cod de identificare fiscală RO.....

Prin Decizia nr. din 27.09.2005, emisă în soluționarea contestației înregistrată sub nr. 341035/16.06.2005, formulată de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, a suspendat soluționarea cauzei pentru suma totală de lei reprezentând:

-lei - impozit pe profit;
-lei - dobânzi aferente impozitului pe profit;
- lei -penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea

adăugată, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, în conformitate cu prevederile art. art.183 alin.(1) lit. a), devenit după republicare art. 214 alin.(1) lit. a), din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere Certificatul emis de Înalta Curte de Casație și Justiție din 25.11.2013, aflat în copie la dosarul cauzei, prin care atestă că

Decizia penală nr. din 20 noiembrie 2013, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală în Dosarul nr./2007 este definitivă, reiese că motivul care a determinat suspendarea soluționării cauzei **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, a încetat definitiv și irevocabil, astfel că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 214 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, în calitate de organ de soluționare competent potrivit prevederilor art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră,

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsură, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală;”, coroborate cu prevederile pct.14.4. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, potrivit căroră,

“În situațiile în care procedura administrativă de soluționare a contestației a fost suspendată până la soluționarea laturii penale, iar instanța judecătorească se pronunță definitiv și executoriu, precum și în situația în care deși latura penală nu a fost definitivată, dar instanța de judecată obligă definitiv la soluționarea pe fond a cauzei, competența de soluționare aparține organului de soluționare competent la data rămânerii definitive a respectivei sentințe.” este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** împotriva Deciziei de impunere nr. din 17.05.2005 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 17.05.2005 de către Activitatea de Control Fiscal din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași.

I. S.C. "X" S.R.L. IAȘI, contestă parțial Decizia de impunere nr./17.05.2005 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, invocând în susținerea cauzei următoarele:

În baza art. 184 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, solicită: *„suspendarea Deciziei contestate în ce privește aplicarea măsurilor dispuse cu privire la obligațiile fiscale stabilite suplimentar, cât și calculul dobânzilor și penalităților de întârziere datorate pentru neachitarea în termenul legal a impozitului pe profit și a taxei pe valoarea adăugată stabilite suplimentar de inspecția fiscală, până la soluționarea contestației”*.

Contestatoarea precizează că organele de inspecție fiscală au avut la dispoziție toate documentele contabile și că unele *„solicitări nejustificate”* vizau *„aspecte de analiză economică sau de individualizare a cheltuielilor pe obiective și calcule complexe pentru care era nevoie de timp”*.

Astfel, pentru a *„justifica prelungirea inutilă a inspecției fiscale”* după 101 zile de inspecție, prin adresa nr./05.05.2005, *„se solicitau practic din nou toate documentele de evidență contabilă care se aflau deja în posesia inspectorilor fiscali”*.

În ceea ce privește încheierea de contracte și executarea de lucrări la societăți comerciale *„la care domnul D este acționar majoritar”*, cât și *„suportarea pe cheltuielile S.C. "X" S.R.L. IAȘI a cheltuielilor de transport pentru o deplasare în Olanda a domnului D împreună cu administratorul R”*, societatea contestatoare susține că *„singura consecință fiscală ... este caracterul nedeductibil al acestor cheltuieli”* și nu aprecierea vizând *„independența societăților comerciale”*.

Referitor la ștornarea facturii de avans, contestatoarea precizează că s-a prejudiciat bugetul de stat, iar referitor la facilitățile de credit în sumă de euro susține că aprecierea organelor de inspecție fiscală este o ingerință clară în deciziile manageriale și excede atât atribuțiilor inspectorilor fiscali, cât și obiectul controlului fiscal, așa cum este reglementat de Codul fiscal.

Totodată, referitor la lucrările considerate de organele de inspecție fiscală ca fiind *„neefectuate”* petenta susține că *„lucrările facturate sunt recunoscute de beneficiar ca fiind în concordanță cu stadiul fizic de execuție a investiției, iar lucrările facturate sunt achitate”*.

A. IMPOZITUL PE PROFIT

S.C. "X" S.R.L. IAȘI contestă majorarea bazei de impunere cu suma totală de lei, considerând că majorarea bazei de impunere este de numai lei.

A.1. Impozitul pe profit la data de 30.06.2004

Societatea contestă încadrarea sumei de lei reprezentând cheltuieli aferente lucrărilor efectuate în trimestrul II 2004 la obiectivul „Hotel Pensiune” în categoria cheltuielilor nedeductibile fiscal, motivul fiind lipsa de fundamentare a sumelor, fiind numai enunțată, fără a fi susținută cu documente.

Din același motiv, societatea contestă și suma de lei reprezentând cheltuielilor aferente obiectivului „H”.

S.C. "X" S.R.L. IAȘI contestă încadrarea sumei totale de lei reprezentând cheltuieli cu prestări servicii, conform contractului de intermediere nr./07.07.2003 și actului adițional din data de 20.07.2003, în categoria cheltuielilor nedeductibile întrucât serviciul de identificare a unui „*posibil investitor dispus să finanțeze realizarea unor lucrări de construcții de cel puțin milioane euro*” a fost realizat, fiind emisă astfel factura nr./30.06.2004, care a fost plătită către S.C. Y S.R.L.

Contestatoarea precizează că organele de inspecție fiscală nu numai că și-au depășit competențele conferite de lege, dar au și pus în pericol principiul stabilității raporturilor juridice ce trebuie să existe între subiectele de drept care interacționează într-un moment dat între ele, atunci când au considerat că terțul care a realizat serviciul de consultanță și intermediere ar fi avut calitatea de administrator al S.C. Y S.A. IAȘI, calitate în care ar fi trebuit, în virtutea atribuțiilor sale, să încheie contractul în cauză fără a mai încasa suma de bani mai sus menționată.

De asemenea, societatea susține că terța persoană intermediară, este o persoană străină și independentă, care nu avea obligația să presteze gratuit serviciul de intermediere concretizat în identificarea investitorului S.C. X S.A IAȘI dispus să finanțeze investiția preluată în antrepriză, astfel că încadrarea prevederilor art. 21 lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, nu este justificată.

În aceste condiții, organele de inspecție fiscală aveau obligația de a lua în considerare raportul juridic existent între societatea contestatoare și prestatorul de servicii S.C. T S.R.L. și să stabilească caracterul deductibil al sumei, în condițiile în care nici una dintre părțile contractante nu au dezavuat raportul juridic de consultanță și intermediere.

Totodată, societatea contestatoare arată că organele de inspecție fiscală a dat dovadă de rea credință și au ignorat existența legală a microintreprinderilor, care au un regim special de impozitare, inducând ideea aberantă ca toate societățile comerciale plătitoare de impozit pe profit care au relații comerciale de orice fel cu microintreprinderi produc prejudicii bugetului de stat.

Având în vedere cele trei sume prezentate mai sus, **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, arată că, față de debitele stabilite de organele de inspecție fiscală ca fiind datorate la data de 30.06.2004, contestă suplimentarea bazei de impunere cu suma totală de lei, impozitul pe profit aferent acesteia în sumă de lei, dobânzile aferente în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei.

A.2. Impozitul pe profit la data de 30.09.2004

S.C. "X" S.R.L. IAȘI contestă majorarea bazei de impozitare cu suma de lei.

În această sumă este inclusă și suma de lei reprezentând cheltuieli aferente lucrărilor efectuate în trimestrul II 2004 la obiectivul „H” și suma de lei reprezentând cheltuieli cu prestări de servicii conform contractului de intermediere nr./07.07.2003 și actului adițional din data de 20.07.2003.

De asemenea, societatea contestă încadrarea în categoria cheltuielilor nedeductibile a sumei de lei care reprezintă situații de plată deținuți pentru care există documente care atestă faptul că cheltuielile au fost efectuate.

Referitor la suma de lei, contestatoarea motivează că a fost ștornată de pe cheltuieli în luna iulie 2004, iar pentru suma de lei, precizează că organele de inspecție fiscală nu prezintă argumente, ci doar niște calcule în baza unor balanțe și nu pe bază de documente care să ateste nedeductibilitatea fiscală a acestora.

Cu privire la suma de lei, petenta arată că organele de inspecție fiscală au citat numai o singură operațiune contabilă, în realitate fiind efectuate două operațiuni, respectiv aducerea de la prelucrare a unei cantități de oțel beton și trecerea acestuia pe costuri.

Aferent acestor sume **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** contestă impozitul pe profit în sumă de lei, dobânzile aferente în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei.

A.3. Impozitul pe profit la data de 31.12.2004

Societatea contestă trecerea pe cheltuieli nedeductibile a sumei de lei reprezentând contravaloarea contractului de intermediere nr. 2 din 15.04.2004 încheiat cu S.C. întrucât aceste cheltuieli au fost incluse în situațiile de plată și facturate către S.C. T S.A. până la data de 31.12.2004, deci nu se mai justifică înregistrarea 332 Lucrări și servicii în curs de execuție = 711 Variația stocurilor cu această valoare, ceea ce ar însemna o dublare a veniturilor în sumă de lei.

De asemenea, societatea contestă tratarea ca nedeductibile a cheltuielilor cu intermedierea în valoare de lei, acestea reprezentând cheltuieli cu prestări efective care întrunesc condițiile art. 21 alin. 4 lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Referitor la cheltuielile de intermediere, **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** arată că cele generate de contractul nr. din 15.04.2004 încheiat cu S.C. T S.A., organele de inspecție fiscală au tratat corect ca fiind deductibile fiscal, în timp ce suma plătită cu titlu de preț al unui contract similar, respectiv contractul de intermediere nr./07.07.2003 încheiat cu S.C. M S.R.L., a fost considerată nedeductibilă fiscal, nefiind justificată tratarea diferențiată din punct de vedere fiscal a aceluiași tip de operații comerciale, impunându-se egalitate de tratament și identitate de rațiune.

Totodată, societatea contestă și suma de lei motivat de faptul că a fost ștornată în luna iulie 2004.

La data de 31.12.2004, **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** contestă astfel, majorarea bazei de impozitare cu suma de lei, impozitul pe profit aferent în sumă de lei, dobânzile în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei.

B. TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

S.C. "X" S.R.L. IAȘI contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală ca o consecință a tratării prestărilor de servicii de intermediere efectuate în baza

contractului nr. /07.07.2003 și a actului adițional din data de 20.07.2003, ca fiind cheltuieli nedeductibile și consideră că întrucât anterior a demonstrat că aceste cheltuieli trebuie tratate ca cheltuieli deductibile, pe cale de consecință și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor prestații are dreptul de deducere legală.

De asemenea, contestă dobânzile aferente în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei.

Contestatoarea apreciază *“că în considerarea motivelor de nelegalitate invocate, măsura suspendării se impune cu necesitate”*, în caz contrar plata obligațiilor suplimentare ar afecta *„grav fluxul de lichidități cu consecința recuperării acestora pe calea justiției de la organul fiscal teritorial”*.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, Activitatea Controlului Fiscal, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nt. din 17.05.2005, au stabilit debite suplimentare în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. din 17.05.2005, astfel:

Verificarea a vizat perioada 02.07.2003 – 31.12.2004 și a fost dispusă *„datorită neconcordanțelor constatate cu ocazia controalelor încrucișate efectuate în vederea soluționării cererilor de rambursare a soldului negati de taxă pe valoarea adăugată depuse de S.C. M S.A. ca urmare a investiției <<Extindere Centru Comercial Moldova>>”*.

S.C. "X" S.R.L. IAȘI este o societate cu capital privat autohton care are ca obiect de activitate construcții de clădiri sau părți ale acestora, geniu civil, cod CAEN 4521, capitalul social este deținut de D în proporție de 60% și de B în proporție de 40%.

Referitor la tranzacțiile efectuate între **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** și S.C. M S.A., organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- Societatea contestatoare a efectuat lucrări de valori mici pentru proprii acționari dar *„lucrările cu cea mai mare pondere în veniturile societății s-au executat pentru societățile în care domnul P și S.C. M S.A. dețin majoritatea”*.

- **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** a înregistrat pe cheltuieli contravaloarea unor bilete de avion pentru administratorul societății B și pentru domnul P care deține 67,255% din capitalul social al S.C. M S.A..

- Deplasările celor doi au fost efectuate în scopul achiziționării din import a unor utilaje și obiecte de inventar necesare lucrărilor la obiectivul <<Extindere Centru Comercial Moldova>> al cărui beneficiar este S.C. M S.A..

- **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** a încasat de la S.C. M S.A. sume cu titlu de avans, destinația acestora fiind dotarea cu mașini, utilaje, obiecte de inventar ale societății contestatoare și nu cu elemente ce urmează a fi

încorporate în obiectivul <<Extindere Centru Comercial Moldova>>. Întrucât aceste sume nu au fost regularizate cu ocazia întocmirii situațiilor de lucrări, astfel încât să fie avute în vedere la facturare, ci au fost returnate, organele de inspecție fiscală au stabilit că această operațiune constituie încasarea unui ajutor financiar acordat de S.C. M S.A. „în vederea dotării antreprenorului cu materiale, obiecte de inventar și utilaje necesare executării lucrării <<Extindere Centru Comercial Moldova>>”.

- Societatea contestatoare, conform contractului de de factoring nr. din 26.05.2004, a obținut o facilitate de credit în sumă de euro care este garantată cu un bilet la ordin emis în data de 26.05.2004 de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** și care a fost avalizat de către domnul P. **IMPOZITUL PE PROFIT**

Pentru anul 2003 nu s-au stabilit diferențe privind impozitul pe profit stabilit de societate.

Impozitul pe profit stabilit de societate la data de 30.06.2004 a fost influențat cu o bază de impunere suplimentară după cum urmează:

Cheltuielile în sumă totală de lei reprezentând cheltuieli aferente lucrărilor efectuate în trimestrul II 2004 pentru obiectivul “Hotel Pensiune”, au fost încadrate în categoria cheltuielilor nedeductibile fiscal întrucât pentru acestea nu s-au întocmit situații de lucrări. Organele de inspecție fiscală fac mențiunea că cheltuielile în cauză „*au fost stabilite pe baza listei cheltuielilor pe obiective și a listei de ieșiri din gestiune cu bonuri de consum materiale întocmite de societate*”.

Astfel, suma de lei reprezentând cheltuieli de transport efectuate de S.C. M S.A. este aferentă obiectivului “Hotel Pensiune”, iar suma de lei reprezintă cheltuieli cu transportul pământului aferente aceluiași obiectiv.

Suma de lei reprezintă contravaloarea a 4,5 mc. de beton înregistrată la obiectivul <<Extindere Centru Comercial Moldova>> deși cantitatea în cauză nu a fost operată în condica de betoane întocmită pentru acest obiectiv.

Suma totală de lei reprezintă contravaloarea cheltuielilor înregistrate aferente lucrărilor efectuate în trimestrul II 2004 pentru obiectivul “Hotel Traian”, pentru care nu s-au întocmit situații de lucrări și care au fost înregistrate la alte obiective astfel:

- lei reprezintă cheltuieli de transport pământ efectuat de S.C. M S.A. pentru obiectivul <<Extindere Centru Comercial Moldova>>;

- lei reprezintă contravaloarea a 7 mc. beton utilizat pentru același obiectiv;

- Suma de lei reprezintă cheltuieli cu prestări servicii înregistrate în baza facturii nr. /30.06.2004.

Referitor la aceste cheltuieli, organele de inspecție fiscală precizează că **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** a încheiat cu S.C. M S.R.L. contractul de intermediere nr. /07.07.2003 și actul adițional din data de 20.07.2003, contractul având ca obiect „*identificarea de către prestator, în numele și pe*

contul beneficiarului a unui partener investitor dispus să finanțeze realizarea unor lucrări de construcții de cel puțin euro”.

Actul adițional precizează că „a identificat un investitor dispus să finanțeze realizarea unui proiect de investiții de euro, constând în extinderea Centrului Comercial Moldova Universal Iași”, la aceeași dată, respectiv 20.07.2003, contractul de antrepriză generală în construcții fiind semnat cu beneficiarul investiției, respectiv cu S.C. M S.A. Iași.

Organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. M S.R.L., prestatorul din contractul de intermediere nr. 85/07.07.2003, are calitatea de administrator al S.C. M S.A. Iași, finanțatorul lucrării <<Extindere Centru Comercial Moldova>>.

Conform contractului de administrare nr. /07.04.2003, S.C. M S.R.L., organizează și gestionează activitatea S.C. M S.A. pe baza unor obiective și criterii de performanță, reprezintă societatea în raporturile cu terți, purtând răspunderea pentru modul în care îndeplinește actele de administrare, „în schimbul unei remunerații”.

În aceste condiții, „în schimbul unei remunerații” convenite, S.C. M S.R.L., avea obligația de a contracta un antreprenor care să execute investiția <<Extindere Centru Comercial Moldova>>, aceasta făcând parte din politica de dezvoltare a S.C. M S.A. Iași.

În această tranzacție, S.C. M S.R.L., nu a intermediat încheierea contractului de antrepriză nr. /20.07.2003, contract în care nu se menționează intermedierea, ci a reprezentat interesele S.C. M S.A. Iași.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că prin emiterea facturii nr. /30.06.2004 reprezentând contravaloarea serviciilor de intermediere, „S.C. M S.R.L., s-a înregistrat cu o obligație de plată diminuată la bugetul statului în sumă de lei reprezentând un impozit pe veniturile microintreprinderilor de 1,5% iar S.C. "X" S.R.L. a diminuat impozitul pe profit datorat în cota de 25% cu suma de lei, rezultând un prejudiciu la bugetul statului în sumă de lei”.

Astfel, organele de inspecție fiscală au modificat baza de impunere aferentă impozitului pe profit stabilit de societate la data de 30.09.2004, după cum urmează:

- Suma totală de lei reprezintă contravaloarea facturii nr. /02.08.2004 și a facturii nr. /01.09.2004 aferente situațiilor de plată pentru lunile iulie și august 2004, înregistrate la obiectivul <<Extindere Centru Comercial Moldova>>. Pentru această sumă, se precizează că societatea contestatoare nu a prezentat bonurile de lucru din care să rezulte obiectivul la care au lucrat deținuții.

- Pentru suma de lei reprezentând contravaloarea a 4,5 mc. beton achiziționat în luna februarie 2004, organele de inspecție fiscală precizează că cheltuielile au fost înregistrate pe cheltuieli în aceeași lună, fără a fi întocmite bonuri de consum. În data de 30.06.2004, societatea verificată a editat pe calculator bonul de consum nr. 68, înregistrând pe cheltuieli aceeași cantitate de beton de două ori.

- Suma totală de lei reprezintă diferența între soldul contului 121 – Profit sau pierdere din bilanța de verificare în baza căreia s-a calculat impozitul pe profit declarat de societate în sumă de lei și soldul aceluiași cont din bilanța de verificare modificată de societate în sumă de lei. Astfel, suma de lei reprezintă cheltuieli fără documente justificative rezultate din modificarea bilanțelor de verificare din lunile iulie, august și septembrie 2004, iar suma de lei reprezintă sume înregistrate în contul 711 – Variația stocurilor, în bilanțele de verificare modificate. Organele de inspecție fiscală menționează faptul că societatea a modificat bilanțele de verificare aferente unor perioade deja controlate conform proceselor verbale de control nr. /23.11.2004, nr. /28.12.2004 și nr. /01.02.2005.

- Suma de lei reprezintă cheltuieli înregistrate în contul 601 – Cheltuieli cu materiile prime în luna iulie 2004 pentru care nu există documente justificative și care nu sunt deductibile fiscal conform prevederilor art. 21 al. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Impozitul pe profit la data de 31.12.2004 stabilit de societate a fost influențat și cu suma de lei reprezentând contravaloarea facturii nr. /30.11.2004 emisă de S.C. M S.R.L. în baza contractului de intermediere nr. /15.04.2004.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au avut în vedere la stabilirea impozitului pe profit datorat pentru anul 2004 și factura nr. /29.12.2004 în sumă de lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, emisă de S.C. M S.R.L. în baza contractului de intermediere nr. /07.07.2003.

TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

Organele de inspecție fiscală au stabilit că pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă facturii nr. /30.06.2004 și pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă facturii nr. /29.12.2004, ambele facturi emise de S.C. M S.R.L., în baza contractului de intermediere nr. /07.07.2003.

Temeiul de drept invocat de organele de inspecție fiscală pentru neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată este art. 145 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

III. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași – Activitatea de Control Fiscal, urmarea adresei nr. ... /P/2005 din 07.05.2005 a Parchetului Național Anticorupție – Serviciul Teritorial Iași prin care solicită transmiterea actelor de control încheiate la **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** în anul 2005, în vederea soluționării dosarului penal purtând același număr cu adresa, au înaintat cu adresa nr. din 27.05.2005 Raportul de inspecție fiscală nr. din 17.05.2005.

Din constatările consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. din 17.05.2005 a rezultat faptul că **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, încheiat cu S.C. M S.R.L. Iași, Contractul de intermediere nr. din 07.07.2003 și Actul

adițional fără număr din data de 20.07.2003, contractul are ca obiect: „identificarea de către prestator, în numele și pe contul beneficiarului a unui partener investitor dispus să finanțeze realizarea unor lucrări de construcții de cel puțin euro”, iar potrivit actului adițional, societatea menționează că: „a identificat un investitor dispus să finanțeze realizarea unui proiect de investiții de euro, constând în extinderea Centrului Comercial Moldova Universal Iași” la aceeași dată, respectiv 20.07.2003, contractul de antrepriză generală în construcții fiind semnat cu beneficiarul investiției, respectiv cu S.C. M S.A. Iași.

Organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. M S.R.L., prestatorul din contractul de intermediere nr. din 07.07.2003, are calitatea de administrator al S.C. M S.A. Iași care este finanțatorul lucrării <<Extindere Centru Comercial Moldova>>.

Conform contractului de administrare nr./07.04.2003, S.C. M S.R.L. Iași, organizează și gestionează activitatea S.C. M S.A. pe baza unor obiective și criterii de performanță, reprezintă societatea în raporturile cu terți, purtând răspunderea pentru modul în care îndeplinește actele de administrare, „în schimbul unei remunerații”.

În aceste condiții, „în schimbul unei remunerații” convenite, S.C. M S.R.L. Iași, avea obligația de a contracta un antreprenor care să execute investiția <<Extindere Centru Comercial Moldova>>, aceasta făcând parte din politica de dezvoltare a S.C. M S.A. Iași.

În această tranzacție, S.C. M S.R.L. Iași, nu a intermediat încheierea contractului de antrepriză nr./20.07.2003, contract în care nu se menționează intermedierea, ci a reprezentat interesele S.C. M S.A. Iași.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că cheltuielile înregistrate în baza facturilor nr./30.06.2004 în sumă de lei și nr./29.12.2004 în sumă de lei reprezentând contravaloarea serviciilor de intermediere de către S.C. M S.R.L. Iași, sunt nedeductibile întrucât nu a putut justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii.

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Iași sub nr. din 20.12.2005, Departamentul Național Anticorupție – Serviciul Teritorial Iași comunică faptul că, „[...] prin ordonanța din data de 19 august 2005, a fost începută urmărirea penală conducerilor SC X SRL Iași precum și a SC M SA Iași, cu privire la săvârșirea infracțiunii de folosire a creditului în alte scopuri, prevăzută de art.10 lit.c din Legea nr. 78/2000, valoarea luată în calcul fiind de pestemiliarde lei.

De asemenea, a fost începută urmărirea penală și cu privire la săvârșirea infracțiunii de tentativă de înșelăciune prevăzută de art.215 alin.1 și 5 din codul Penal, cu un prejudiciu de peste 9 miliarde lei, reprezentând cereri de rambursare de TVA pentru lucrări de construcție neefectuate dar introduse la plată.

[..]”

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin adresa nr. din 08.05.2006 comunicată Tribunalului Iași, s-a constituit parte civilă cu suma totală de lei, reprezentând impozit pe profit, taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente acestora datorată de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** aferentă lucrărilor evidențiate pentru obiectivul „Extindere centrul Comercial Moldova” prejudiciu cauzat prin săvârșirea infracțiunii de fals intelectual prevăzută de art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportată la art. 17 lit. b) și art. 18 alin. (1) din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție de către Prisecariu Cătălin Dănuț acționar majoritar la S.C. M S.A. IAȘI și B, administrator la **S.C. X S.R.L. Iași**.

Prin Decizia penală nr...../A din 29 mai 2012 emisă de Curtea de Apel Cluj Secția Penală și de Minori se menționează următoarele:

„[...]Curtea concluzionează că instanța de fond în mod temeinic și legal a statuat că acuzațiile aduse inculpaților nu au fost dovedite, motiv pentru care în baza art. 379 pct.1 lit.b C. proc. pen. se va respinge apelul Parchetului, iar sentința atacată se va menține în totalitate.

Cu privire la apelul părții civile, dat fiind faptul că existența infracțiunilor pentru care inculpații au fost trimiși în judecată nu a fost probată, soluția de respingere a acțiunii civile formulată de ANAF – DGFP Bistrița Năsăud și întemeiată pe dispozițiile art. 346 alin.3 C. proc. Pen. este legală și temeinică, pe cale de consecință va fi respins și apelul declarat în cauză de către partea civilă.”, astfel că instanța de judecată decide:

„În baza art. 379 pct.1 lit.b C. proc. pen.respinge ca nefondate apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA Serviciul Teritorial Cluj și Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud, în numele statului Român prin ANAF București împotriva sentinței penale nr./1.06.2011 a tribunalului Bistrița Năsăud.”

Urmarea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj și de partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud împotriva Deciziei penale nr...../A din 29 mai 2012 a Curții de Apel Cluj Secția Penală și de Minori, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, certifică în data de 25.11.2013, conform Certificatului existent în copie la dosarul cauzei, faptul că prin Decizia Penală nr. din 20 noiembrie 2013, pronunțată în dosarul nr...../2007 s-a decis:

„Respinge ca nefondate, recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj și de partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud împotriva Deciziei penale

nr..... din 29 mai 2012 a Curții de Apel Cluj Secția Penală și de Minori [...]. Definitivă.”

IV. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

S.C. X S.R.L. Iași are ca obiect de activitate construcții de clădiri sau părți ale acestora, geniu civil, cod CAEN 4521.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate pronunța pe fondul cauzei pentru impozitul pe profit în sumă de, dobânzile aferente în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei, precum și pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, dobânzile aferente în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei, în condițiile în care instanța de judecată s-a pronunțat prin decizie definitivă și a respins acțiunea civilă formulată de partea civilă Statul Român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală reprezentată prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud.

În fapt, prin adresa nr. /27.04.2005, Parchetul Național Anticorupție – Serviciul teritorial Iași „*în conformitate cu art. 26 din Legea nr. 78/2000*” a solicitat Direcției Generale a Finanțelor Publice Iași raportul de inspecție fiscală nr. /17.05.2005 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. /17.05.2005.

Cu adresa nr. /27.05.2005, Direcția Generală a Finanțelor Publice Iași a înaintat Parchetului Național Anticorupție – Serviciul teritorial Iași raportul de inspecție fiscală nr. /17.05.2005 încheiat la **S.C. X S.R.L. Iași** în care se precizează că verificarea materializată prin raportul de inspecție fiscală nr. /17.05.2005, în baza căruia s-a emis decizia de impunere nr. /17.05.2005 a avut loc „*datorită neconcordanțelor constatate cu ocazia controalelor încrucișate efectuate în vederea soluționării cererilor de rambursare a soldului negativ de taxă pe valoarea adăugată depuse de S.C. M S.A. ca urmare a investiției <<Extindere Centru Comercial Moldova>>*”.

În raportul de inspecție fiscală nr. din 17.05.2005, se consemnează faptul că urmare a controlului efectuat și a verificărilor încrucișate vizând furnizorii și clienții societății contestatoare, organele de inspecție fiscală au stabilit că în perioada iulie 2003 – 31.12.2004, în contabilitatea **S.C. X S.R.L. Iași**, în conturile de cheltuieli sunt evidențiate pentru obiectivul <<Extindere Centru Comercial Moldova>> sume în valoare totală de lei în timp ce valoarea cheltuielilor din situațiile de lucrări

în aceeași perioadă sunt în sumă totală de lei, diferența în sumă de lei reprezentând lucrări neefectuate.

Prin urmare, s-a constatat că facturarea lucrărilor neefectuate în sumă totală de lei conduce la deducerea ilegală a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestei sume de către S.C. M S.A..

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că **S.C. X S.R.L. Iași** a modificat balanțele de verificare încheiate pentru lunile iulie, august și septembrie 2004, deși perioadele respective fuseseră deja controlate conform proceselor verbale de control nr./23.11.2004, nr./28.12.2004 și nr./01.02.2005.

Organele de inspecție fiscală au stabilit, conform constatărilor din raportul de inspecție fiscală nr./17.05.2005, că modificarea balanțelor s-a efectuat întrucât *„costurile la obiectivul <<Extindere Centru Comercial Moldova>> erau aproximativ cu 50% mai mici decât valoarea situațiilor de lucrări deși în acestea se menținea cota de profit de 5%”, fapt pentru care, „pentru a majora nivelul costurilor a modificat bonurile de consum și a transferat betonul turnat la obiectivul <<Hotel Pensiune>> în cantitate de 1.319,5 mc., oțelul beton armat și celelalte materiale aferente.”*

O altă neconcordanță constatată de către organele de inspecție fiscală este cea între cantitățile de betoane cuprinse în situațiile de lucrări și cele cuprinse în condicele de betoane.

Urmarea verificării condiției de betoane, avizelor de însoțire a mărfii și a situațiilor de lucrări aferente obiectivului <<Extindere Centru Comercial Moldova>> s-a constatat că situațiile de lucrări conțin cantitatea de 1.136,977 mc. Beton care nu se regăsește nici în condica de betoane și nici în avizele de însoțire a mărfii cu care s-a aciziționat betonul de la S.C. C S.A..

Având în vedere cele constatate, cât și forța doveditoare a documentului condica de betoane conferită de legiuitor prin Hotărârea Guvernului nr. 273/1994 privind aprobarea Regulamentului de recepție a lucrărilor în construcții și instalații aferente acestora, organele de inspecție fiscală au stabilit că situațiile de lucrări nu cuprind cantitățile de lucrări real executate.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, încheiat cu S.C. M S.R.L. Iași, Contractul de intermediere nr. din 07.07.2003 Actul adițional fără număr din data de 20.07.2003, care are ca obiect: *„identificarea de către prestator, în numele și pe contul beneficiarului a unui partener investitor dispus să finanțeze realizarea unor lucrări de construcții de cel puțin euro”, iar potrivit actului adițional, societatea menționează că: „a identificat un investitor dispus să finanțeze realizarea unui proiect de investiții de euro, constând în extinderea Centrului Comercial Moldova Universal Iași”* la aceeași dată, respectiv 20.07.2003, contractul de antrepriză generală în construcții fiind semnat cu beneficiarul investiției, respectiv cu S.C. M S.A. Iași.

Organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. M S.R.L. Iași, prestatorul din contractul de intermediere nr. din 07.07.2003, are

calitatea de administrator al S.C. M S.A. Iași, finanțatorul lucrării <<Extindere Centru Comercial Moldova>>.

Conform contractului de administrare nr./07.04.2003, S.C. M S.R.L. Iași, organizează și gestionează activitatea S.C. U S.A. pe baza unor obiective și criterii de performanță, reprezintă societatea în raporturile cu terți, purtând răspunderea pentru modul în care înfăptuiește actele de administrare, „în schimbul unei remunerații”.

În aceste condiții, „în schimbul unei remunerații” convenite, S.C. M S.R.L. Iași, avea obligația de a contracta un antreprenor care să execute investiția <<Extindere Centru Comercial Moldova>>, aceasta făcând parte din politica de dezvoltare a S.C. M S.A. Iași.

În această tranzacție, S.C. M S.R.L. Iași, nu a intermediat încheierea contractului de antrepriză nr./20.07.2003, contract în care nu se menționează intermedierea, ci a reprezentat interesele S.C. M S.A. Iași.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea verificată a înregistrat pe cheltuieli suma de lei în baza facturii nr./30.06.2004 și suma de lei în baza facturii nr./29.12.2004, reprezentând contravaloarea serviciilor de intermediere aferente contractului nr./07.07.2003 încheiat cu S.C. M S.R.L. Iași, însă întrucât **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, nu a putut justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii, au considerat că nu au fost efectiv prestate iar cheltuielile în cauză sunt nedeductibile fiscal.

Totodată, organele de inspecție fiscală nu au dat dreptul de decucere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei înscrisă în cele două facturi fiscale de prestării de servicii.

La solicitarea Parchetului Național Anticorupție – Serviciul Teritorial Iași transmisă prin adresa nr./P/2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr./27.04.2005, în vederea soluționării dosarului penal cu același număr, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași a înaintat acestei instituții actele de control încheiate în anul 2005 la **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, cu adresa nr. din 27.05.2005, aflată în copie la dosarul cauzei.

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Iași sub nr. din 20.12.2005, Departamentul Național Anticorupție – Serviciul Teritorial Iași comunică faptul că, „[...] prin ordonanța din data de 19 august 2005, a fost începută urmărirea penală conducerilor SC X SRL Iași precum și a SC M SA Iași, cu privire la săvârșirea infracțiunii de folosire a creditului în alte scopuri, prevăzută de art.10 lit .c din Legea nr. 78/2000, valoarea luată în calcul fiind de peste 48 miliarde lei.

De asemenea, a fost începută urmărirea penală și cu privire la săvârșirea infracțiunii de tentativă de înșelăciune prevăzută de art.215 alin.1 și 5 din codul Penal, cu un prejudiciu de peste 9 miliarde lei, reprezentând cereri de rambursare de TVA pentru lucrări de construcție neefectuate dar introduse la plată.

[...]"

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin adresa nr.din 08.05.2006 comunicată Tribunalului Iași, s-a constituit parte civilă cu suma totală de lei, reprezentând impozit pe profit, taxa pe valoarea adăugată și accesoriile aferente acestora datorată de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, prejudiciu cauzat prin săvârșirea infracțiunii de fals intelectual prevăzută de art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportată la art.17 lit. b) și art. 18 alin. (1) din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție de către Prisecariu Cătălin Dănuț acționar majoritar la S.C. M S.A. IAȘI și B, administrator la **S.C. X S.R.L. Iași**.

S.C. "X" S.R.L. IAȘI, din suma totală de lei stabilită prin Decizia de impunere nr. din 17.05.2005, a contestat suma totală de lei, reprezentând:

- lei - impozit pe profit;
- lei - dobânzi aferente impozitului pe profit;
- lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
-lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.din 17.05.2005 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 8396 din 17.05.2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr..... din 08.06.2005, a fost transmisă spre competență soluționare Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, unde a fost înregistrată sub nr. din 23.06.2005.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a emis Decizia nr. din 27.09.2005 prin care, a suspendat soluționarea contestației pentru suma de lei, considerând că există o strânsă interdependență între stabilirea obligațiilor bugetare calculate în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. din 17.05.2005 și stabilirea realității prestării serviciilor de intermediere aferente Contractului de intermediere nr./07.07.2003, cât și a lucrărilor înscrise în situațiile de lucrări asupra căreia urmează a se pronunța organele de cercetare penală, astfel încât să se stabilească dacă faptele au fost efectuate în scopul diminuării impozitelor și taxelor datorate de contribuabil.

Prin Decizia Penală nr. din 29.05.2012 pronunțată de Curtea de Apel Cluj Secția Penală și de Minori în Dosar nr...../2007, instanța a reținut că „... probele strânse în cursul urmăririi penale și care au servit drept temei de trimitere în judecată, au fost infirmate de probele administrate în faza judecății, acestea din urmă dovedind, în mod cert, că

inculpații nu sunt autorii infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată și că faptele nu au existat în realitate.

*În acest sens este de observat că fundamentul acuzațiilor aduse inculpaților constă, pe de o parte, pe interpretarea dată contractului nr. 16/20.07.2003 încheiat între S.C. M S.A. În calitate de beneficiar și S.C. X S.R.L. în calitate de antreprenor, iar, **pe de altă parte, pe contestarea realității contractului de intermediere nr./07.07.2003. (...)***

„În esență, obiectul contractului, încheiat între S.C. „M” S.R.L. Iași, pe de o parte, în calitate de prestator și S.C. „C” S.R.L. Iași, pe de altă parte, îl constituia identificarea de către prestator, în numele și pe contul beneficiarului, a unui partener (investitor sau antreprenor) dispus să finanțeze realizarea unei lucrări de construcții de cel puțin 1..... EUR, precum și mijlocirea încheierii unui contract de antrepriză generală în construcții, favorabil beneficiarului, contra unui comision ce urma a fi convenit prin semnarea unui act adițional, la momentul semnării contractului intermediat.

Părțile au convenit ca nivelul comisionului să nu depășească 10% din valoarea finală contractată (f.69 voi. III dos. urm. Penală).

La data de 20.07,2003 s-a încheiat contractul de antrepriză nr./2003 între S.C. „MI” S.A. Iași și S.C. „X” S.R.L. Iași, referitor la executarea lucrării „Extindere Centrul Comercial Moldova”, ca urmare a demersurilor întreprinse de intermediarul S.C. „M” S.R.L. Iași. (...).

[...], este de observat că plata comisionului s-a efectuat de către S.C. „X” S.R.L. în baza contractului de intermediere cu privire la care nu s-a putut proba inexistența ori caracterul fraudulos. Apoi, suma reprezentând comision s-a dovedit a fi o cheltuială deductibilă potrivit art. 21 alin. 4 lit. m din Legea nr. 571/2003 și art. 48 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal deoarece serviciul a fost prestat în baza unui contract(....)”

Ca urmare, prin Decizia Penală nr..... din 29.05.2012 pronunțată de Curtea de Apel Cluj Secția Penală și de Minori în Dosar nr...../2007, instanța a reținut următoarele:

„Cu privire la apelul părții civile, dat fiind faptul că existența infracțiunilor pentru care inculpații au fost trimiși în judecată nu a fost probată, soluția de respingere a acțiunii civile formulată de ANAF – DGFP Bistrița Năsăud și întemeiată pe dispozițiile art. 346 alin.3 C. proc. Pen. este legală și temeinică, pe cale de consecință va fi respins și apelul declarat în cauză de către partea civilă.”

*Urmarea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj și de partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud împotriva Deciziei penale nr..... din 29 mai 2012 a Curtii de Apel Cluj Secția Penală și de Minori, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, **certifică** în data de 25.11.2013,*

conform Certificatului existent în copie la dosarul cauzei, faptul că prin Decizia Penală nr..... din 20 noiembrie 2013, pronunțată în dosarul nr...../2007 instanța de judecată a decis:

„Respinge ca nefondate, recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj și de partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud împotriva Deciziei penale nr..... din 29 mai 2012 a Curții de Apel Cluj Secția Penală și de Minori [...].

Definitivă.”

Se reține astfel că, prin Decizia penală nr..... din 20 noiembrie 2013, definitivă, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală în Dosarul nr./2007 instanța a hotărât respingerea recursului declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud împotriva sentinței penale pronunțată de Curtea de Apel Cluj, considerând, în consens cu aprecierile celorlalte instanțe, că existența infracțiunilor pentru care inculpații au fost trimiși în judecată nu a fost probată.

În drept, art. 214 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care s-a constituit parte civilă”.

De asemenea, potrivit prevederilor art.346 și 415 din Codul de procedură penală, în forma aplicabilă până la data de 07.02.2014, referitor la rezolvarea acțiunii civile precizează:

„ART. 346

(1) În caz de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal, instanța se pronunță prin aceeași sentință și asupra acțiunii civile.

[...]”

„ART. 415

(1) Hotărârile instanțelor penale devin executorii la data când au rămas definitive.

[...]”

În speță sunt aplicabile și prevederile pct. 10.1 și 10.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013 astfel:

“10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin.

(1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a terminat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2 - 2.4 din prezentele instrucțiuni.

10.4. La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, precum și a expertizelor efectuate în cauză, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale”.

Din interpretarea textelor de lege redate mai sus, rezultă că hotărârea instanței penale cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă trebuie respectată în soluționarea contestației de la data rămânerii acesteia definitive.

Se reține că Statul Român prin Agenția Națională de Administrare Fiscală reprezentată prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Iași, ulterior prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud s-a constituit parte civilă.

Totodată, se reține că Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, **certifică** în data de 25.11.2013, conform Certificatului existent în copie la dosarul cauzei, faptul că prin Decizia Penală nr..... din 20 noiembrie 2013, pronunțată în dosarul nr...../2007 instanța a decis:

„Respinge ca nefondate, recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj și de partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud împotriva Deciziei penale nr..... din 29 mai 2012 a Curții de Apel Cluj Secția Penală și de Minori [...].

Definitivă.”

Se reține faptul că prin Decizia penală nr..... din 29 mai 2012 a Curții de Apel Cluj Secția Penală și de Minori s-a dispus achitarea persoanelor inculpate, reținându-se că în cauză a fost dispusă efectuarea unei expertize contabile care a statuat faptul că, în ceea ce privește facturile înregistrate de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, nu reprezintă servicii neefectuate și că acestea au fost corect înregistrate în evidența contabilă a ambelor societăți, beneficiarul având dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Se mai reține că, deși instanța de judecată nu s-a pronunțat pe latura civilă a cauzei prin dispozitivul hotărârii, potrivit doctrinei, *considerentele pot contribui la interpretarea corectă a dispozitivului*,

reprezentând un antecedent logic al deciziei, trebuind să se armonizeze cu dispozitivul, "obscuritatea uneia din aceste părți ale hotărârii se ilustrează cu claritatea celeilalte."

Având în vedere cele de mai sus, se reține că respectivele considerente ale instanței penale sub aspect civil produc efecte de opozabilitate față de organul fiscal.

Astfel, urmarea hotărârii dispuse în cauză de instanță, contestația nu mai are obiect pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit, taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente acestora.

În cadrul procesului penal, pentru soluționarea laturii civile părțile au avut dreptul să propună probe, să susțină cauza, astfel încât investirea Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, cu soluționarea pe fond a contestației, ar constitui o reluare a faptelor care au făcut obiectul judecății laturii civile din cadrul procesului penal.

Având în vedere faptul că instanța judecătorească s-a pronunțat pe latură civilă din cadrul procesului penal, reținând cu caracter definitiv faptul că în cauză nu s-a putut dovedi existența vreunei tranzacții păguboase pentru bugetul de stat și ținând cont de prevederile pct. 107.1. din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004, potrivit căroră,

„Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plata privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

[...]

g) ordonanța procurorului, încheierea sau dispozitivul hotărârii instanței judecătorești ori un extras certificat întocmit în baza acestor acte în cazul amenzilor, al cheltuielilor judiciare și al altor creanțe fiscale stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanța judecătorească.”, reiese că decizia instanței este titlu de creanță și poate fi pusă în executare .

Ținând seama de cele de mai sus precum și de principiul de drept **“pentru imposibil nu există nicio obligație”**, urmează a se respinge ca fără obiect contestația formulată de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, pentru suma totală de lei, reprezentând:

- lei - impozit pe profit;
- lei - dobânzi aferente impozitului pe profit;
- lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
-lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea

adăugată, astfel cum se prevede la pct.11.1. lit. c) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de

procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, respectiv:

“Contestația poate fi respinsă ca :

[...]

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect;”

[...],

luându-se act de soluția pronunțată pe latură civilă prin Decizia penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală nr.din 20 noiembrie 2013, pronunțată în dosarul nr...../2007.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE :

Art.1. Respingerea ca fiind rămasă fără obiect a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, pentru suma totală de lei, reprezentând:

- lei - impozit pe profit;
- lei - dobânzi aferente impozitului pe profit;
-lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;

- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, luându-se act de soluția pronunțată pe latură civilă prin Decizia penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală nr. din 20 noiembrie 2013, pronunțată în dosarul nr...../2007.

Art.2. Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași – Inspekția Fiscală, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR GENERAL,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,
consilier superior

4ex/26.02.2014